Nancy Fraser: Η Γερμανία μου έκανε cancel λόγω υποστήριξης της Παλαιστίνης

Το Πανεπιστήμιο της Κολωνίας ακύρωσε την προγραμματισμένη θέση επισκέπτη καθηγητή της φιλοσόφου Νάνσι Φρέιζερ (Nancy Fraser), αφότου πληροφορήθηκε ότι υπέγραψε επιστολή υπέρ της Παλαιστίνης. Στην πρώτη της συνέντευξη μετά την ακύρωση, η Φρέιζερ λέει ότι δεν θα αφήσει τη Γερμανία να την εμποδίσει να υπερασπιστεί την Παλαιστίνη.

Η διάσημη φιλόσοφος Νάνσι Φρέιζερ επρόκειτο να τιμήσει την έδρα Albertus Magnus του Πανεπιστημίου της Κολωνίας τον Μάιο του τρέχοντος έτους. Ωστόσο, στα τέλη της περασμένης εβδομάδας, ο πρύτανης του πανεπιστημίου, Τζοϊμπράτο Μουχέρτζι (Joybrato Mukherjee), την απέρριψε αιφνιδιαστικά επειδή υπέγραψε μια επιστολή αλληλεγγύης υπέρ των Παλαιστινίων το περασμένο φθινόπωρο. Σε αυτή τη συνέντευξη με τον Χάννο Χάουενσταϊν (Hanno Hauenstein), η Φρέιζερ μιλάει για πρώτη φορά δημόσια για το θέμα.

ΧΧ: Το Πανεπιστήμιο της Κολωνίας ακύρωσε την πρόσκλησή σας στην έδρα Albertus Magnus. Τι υποτίθεται ότι θα περιλάμβανε;

ΝΦ: Η θέση αυτή περιελάμβανε μια πολυήμερη επίσκεψη και δημόσιες διαλέξεις υπό την αιγίδα ενός προγράμματος που υποτίθεται ότι ήταν αφιερωμένο στην ανοιχτή ανταλλαγή. Αποφάσισα να δώσω διαλέξεις με βάση το βιβλίο που ετοιμάζω γύρω από τα τρία πρόσωπα της εργασίας στην καπιταλιστική κοινωνία, ένα θέμα που δεν είχε καμία άμεση σχέση με το Ισραήλ ή την Παλαιστίνη. Είχα προχωρήσει και είχα δουλέψει σκληρά για να γράψω αυτές τις διαλέξεις. Αγόρασα και ένα ακριβό αεροπορικό εισιτήριο, παρεμπιπτόντως...

ΧΧ: Μπορείτε να μου περιγράψετε πώς έγινε η ακύρωση;

ΝΦ: Πριν από λίγες ημέρες, έλαβα ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από έναν καθηγητή στην Κολωνία, τον Αντρέας Σπέερ, ο οποίος διοργανώνει αυτές τις δραστηριότητες. Μου είπε ότι μόλις είχε επικοινωνήσει μαζί του ο πρύτανης του πανεπιστημίου, ο οποίος ανησυχούσε για το γεγονός ότι είχα υπογράψει τη δήλωση «Η Φιλοσοφία για την Παλαιστίνη» τον περασμένο Νοέμβριο και ήθελε να ξεκαθαρίσω τη θέση μου. Σκέφτηκα: μα τι θράσος! Θέλω να πω, τι τον αφορούν οι απόψεις μου για τη Μέση Ανατολή; Εγώ είμαι εξωτερική ερευνήτρια, μπορώ να υπογράφω ό,τι θέλω.

Από την άλλη πλευρά, δεν ήθελα να είμαι υπερβολικά συγκρουσιακή. Έτσι, απάντησα και είπα περίπου τα εξής, ότι φυσικά, υπάρχουν πολλές διαφορετικές απόψεις για την Παλαιστίνη και το Ισραήλ, και υπάρχει πολύς πόνος από όλες τις πλευρές, συμπεριλαμβανομένου του πόνου που βίωσα κι εγώ η ίδια ως Εβραία. Αλλά υπάρχει ένα πράγμα στο οποίο δεν μπορεί να υπάρξει διαφωνία. Και ανέφερα μια φράση από μια δήλωση που είχε αναρτήσει ο πρύτανης του πανεπιστημίου στην ιστοσελίδα του πανεπιστημίου, σχετικά με τη σημασία της ανοιχτής και με σεβασμό συζήτησης. Έτσι, είπα στον κ. Σπέερ, παρακαλώ διαβεβαιώστε τον πρύτανη ότι μπορεί να βασίζεται απόλυτα πάνω μου εάν επιθυμεί μια ανοιχτή και με σεβασμό συζήτηση.

Σκέφτηκα ότι αυτό θα έβαζε ένα τέλος στο θέμα. Αλλά στην πραγματικότητα, μόλις μία ή δύο ημέρες αργότερα, έλαβα ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου απευθείας από τον πρύτανη, στο οποίο έλεγε ότι δεν είχε άλλη επιλογή από το να αποσύρει την πρόσκληση. Γράφει εκεί ρητά και καθαρά ότι, επειδή υπέγραψα αυτή την επιστολή και δεν την αποκήρυξα στην επικοινωνία μας που ακολούθησε, ακυρώνομαι.

XX: Ποιο ήταν το κύριο σημείο διαφωνίας; Η χρήση των όρων απαρτχάιντ και γενοκτονία; Ή το μποϊκοτάζ των ισραηλινών ιδρυμάτων, στο οποίο η επιστολή καλεί τους αναγνώστες να συμμετάσχουν;

ΝΦ: Πραγματικά δεν ξέρω, γιατί δεν έχω λάβει καμία περαιτέρω εξήγηση. Ο πρύτανης μου πρότεινε μια τηλεφωνική ή εξ αποστάσεως συνομιλία, κατά την οποία θα μου εξηγούσε περαιτέρω τις απόψεις του. Δεν απάντησα σε αυτό. Πρόκειται για μια δημόσια υπόθεση. Νομίζω λοιπόν ότι όλοι μας πρέπει να τοποθετηθούμε επίσημα. Έτσι, είναι δική του υποχρέωση να κάνει αυτές τις διευκρινίσεις. Υπάρχει επίσης τώρα μια δήλωση στην ιστοσελίδα του πανεπιστημίου. Για μένα, τα περισσότερα από αυτά φαίνονται σαν προπέτασμα καπνού. Πρόκειται για σαφή παραβίαση της πολιτικής που θέλει να δηλώνει το πανεπιστήμιο καθώς και των ίδιων των αξιών που επικαλούνται με το όνομα Albertus Magnus.

Οι αξίες αυτές είναι ακριβώς οι αξίες της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελευθερίας της γνώμης, της ελευθερίας του λόγου και της ανοιχτής συζήτησης. Οι όποιες περίπλοκες εκλογικεύσεις γίνονται ως προς το γιατί αυτή η διαδικασία υποτίθεται ότι δεν παραβιάζει αυτές τις αξίες μού φαίνονται κούφιες. Αυτή η κίνηση στέλνει επίσης ένα πολύ ισχυρό μήνυμα προς όλους τους ανθρώπους στο πανεπιστήμιο και προς τους ακαδημαϊκούς σε ολόκληρο τον κόσμο, ότι αν τολμήσετε, ας πούμε, να εκφράσετε ορισμένες απόψεις για ορισμένα πολιτικά θέματα, δεν θα είστε ευπρόσδεκτοι εδώ . Αυτό έχει ανατριχιαστική επίδραση στην ελευθερία πολιτικού λόγου των ανθρώπων.

XX: Όταν λέτε ότι αυτό αποτελεί παραβίαση των πολιτικών του πανεπιστημίου, εννοείτε μήπως ότι σκοπεύετε να αναλάβετε νομική δράση;

ΝΦ: Είναι κάτι που σκέφτηκα. Δεν αποτελεί προτεραιότητά μου. Επίσης βέβαια, δεν το αποκλείω. Ωστόσο, πρώτα και κύρια, θα ήθελα να πείσω τον κόσμο ότι πρόκειται για μια πραγματικά εξωφρενική επιμέρους περίπτωση μιας στάσης που πολλοί θα υποστήριζαν ότι αποτελεί μια πολύ

ευρύτερη τάση στη Γερμανία σήμερα. Οι άνθρωποι που κατέχουν θέσεις εξουσίας σε γερμανικά πανεπιστήμια και ιδρύματα τέχνης και εκείνοι στη γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση που μπορεί να τους παροτρύνουν προς αυτή την κατεύθυνση, θα πρέπει να το σκεφτούν διπλά. Παραβιάζουν σαφώς τους ευρέως διαδεδομένους ακαδημαϊκούς -και, για να πούμε την αλήθεια, συνταγματικούς- κανόνες σχετικά με την πολιτική ελευθερία και την ελευθερία του λόγου. Αυτό θα κάνει σημαντική ζημιά στη γερμανική ακαδημαϊκή κοινότητα.

ΧΧ: Αν λάβουμε υπόψη ακόμη και μόνο το πιο πρόσφατο ιστορικό εξαγρίωσης της κοινής γνώμης και ακυρώσεων στη Γερμανία, φαίνεται ότι βρίσκεστε σε αρκετά καλή παρέα. Υπήρξαν οι περιπτώσεις της Μάσα Γκέσεν , του Γκασάν Χάγκε , της Τζούντιθ Μπάτλερ και αρκετών άλλων. Πολλοί από αυτούς είναι, όπως και εσείς, Εβραίοι. Σας προκαλεί ανησυχία αυτό;

ΝΦ: Όχι για το πρόσωπό μου. Βρίσκομαι στη Νέα Υόρκη και έχω τεράστια υποστήριξη, συμπεριλαμβανομένης μιας εξαιρετικά ισχυρής επιστολής του δικού μου πανεπιστημίου, του New School , από τη δική του πρόεδρο, την Ντόνα Σαλάλα, η οποία ξεκινάει με τη σπουδαία φράση: «Ο Αλβέρτος ο Μέγας θα είχε μείνει άναυδος!».

Σημειώνει στη συνέχεια ότι είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό για ένα γερμανικό ίδρυμα να ακυρώνει τη διδασκαλία μέλους ΔΕΠ της Νέας Σχολής, η οποία όχι μόνο διέσωσε τους Γερμανούς μελετητές που διέφυγαν από τον φασισμό ως άτομα, αλλά δημιούργησε επίσης έναν χώρο για τη συνέχιση του σώματος της κριτικής θεωρίας που είχε εξαλειφθεί στη Γερμανία. Η Νέα Σχολή συνέβαλε σε αυτό το σώμα σκέψης, όπως και εγώ προσωπικά. Επομένως, αυτό αποτελεί προσβολή τόσο προς τη Νέα Σχολή όσο και προς εμένα. Αλλά, το πιο σημαντικό, αποτελεί παραβίαση των κανόνων της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

ΧΧ: Θεωρείτε ότι πρόκειται για τάση;

ΝΦ: Ναι, και ανησυχώ πολύ. Θεωρώ ότι πρόκειται για κάτι σαν πυρετό που απλώνεται στη Γερμανία και, σε μικρότερο βαθμό, στην Αυστρία. Είναι κάτι πολύ επιβλαβές. Νομίζω επίσης ότι είναι πολύ σημαντικό οι Γερμανοί να κατανοήσουν κάτι από την πολυπλοκότητα και το εύρος του Ιουδαϊσμού, την ιστορία του, την προοπτική του. Υποστηρίζουν κατά κάποιο τρόπο αυτή την ιδέα μιας άνευ όρων υπόσχεσης πίστης στο Ισραήλ, ότι αυτή είναι η ευθύνη των Γερμανών: ανεπιφύλακτη υποστήριξη προς το κράτος του Ισραήλ. Με δεδομένο όμως το τι ετοιμάζει σήμερα το Ισραήλ, αυτό είναι μια προδοσία αυτού που θα θεωρούσα τις πλέον βαρυσήμαντες πτυχές του Ιουδαϊσμού ως ιστορία, ως προοπτική και ως σώμα σκέψης. Μιλάω για τον Ιουδαϊσμό του Μαϊμονίδη και του Σπινόζα, του Φρόιντ, του Χάινε και του Έρνστ Μπλοχ.

ΧΧ: Μπορείτε να επεξηγήσετε τι εννοείτε με αυτό;

ΝΦ: Αυτή η παράδοση Ιουδαϊσμού απομειώνει τον Ιουδαϊσμό, όχι απλώς σε εθνικισμό αλλά σε υπερεθνικισμό τέτοιο που ποδοπατά και βασικά κονιορτοποιεί τη Λωρίδα της Γάζας. Παρεμπιπτόντως, μόλις υπέγραψα και νέα επιστολή! Δεν μετανιώνω δηλαδή. Υπέγραψα μια επιστολή ενάντια στη «σχολειοκτονία» του Ισραήλ, εννοώντας με αυτό την καταστροφή σχολείων και

πανεπιστημίων στη Γάζα.

Έχουν σκοτωθεί εκεί πάνω από εκατό καθηγητές. Έχουν σκοτωθεί εννέα πρυτάνεις. Τα ονόματα που ανέφερα νωρίτερα απλώς ξύνουν την επιφάνεια, γιατί υπάρχουν πολλά περισσότερα. Αρκεί να σκεφτείτε τον Άλμπερτ Αϊνστάιν, που του προσφέρθηκε να γίνει Πρόεδρος του κράτους του Ισραήλ και αρνήθηκε. Άνθρωποι σαν κι εκείνον είναι άνθρωποι που ο ίδιος ο ιουδαϊσμός τους τούς οδήγησε να υπερασπιστούν τα παναθρώπινα δικαιώματα και όχι μια στενή ταυτότητα φυλής.

ΧΧ: Κάποιοι από τους επικριτές σας υποστήριξαν ότι δεν ακυρωθήκατε πραγματικά αλλά απλώς σας αρνήθηκαν μια τιμητική διάκριση κατά κάποιον τρόπο.

ΝΦ: Υπάρχουν Γερμανοί που μπαίνουν στον πειρασμό να υποβαθμίσουν το θέμα και να πουν ότι ήταν απλώς ένα τιμητικό βραβείο. Πολλοί Γερμανοί, ακόμη και δημοσιογράφοι, έχουν δεχτεί πιέσεις προκειμένου να αποδεχτούν μια πολύ διαστρεβλωμένη και στενή άποψη ως προς το τι πραγματικά σημαίνει ακαδημαϊκή ελευθερία. Το επιχείρημα ότι μπορείτε έτσι απλά να αφαιρέσετε κάτι επειδή είναι απλώς ένα βραβείο και όχι πραγματική θέση στην ακαδημία είναι μια ανοησία.

Πρόκειται για μια θέση επισκέπτη καθηγητή, κάτι που αποτελεί ακαδημαϊκή ανάθεση. Όπως και όλοι οι προηγούμενοι κάτοχοι αυτής της έδρας, επιλέχθηκα για το ακαδημαϊκό μου έργο. Η ιδέα ότι αυτό που κάνω σε άλλα πεδία μπορεί να είναι αιτία για αποπομπή σημαίνει ήδη ότι παραβιάζεται η ακαδημαϊκή αυτονομία. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Θέλω να πω σε αυτούς τους ανθρώπους ότι έχετε -πράγματι έχετε- την ευθύνη να σκέφτεστε βαθιά για τους Εβραίους. Απλά σκέφτεστε με λάθος τρόπο. Υπάρχει ένας άλλος τρόπος να σκεφτείτε αυτό το ζήτημα.

ΧΧ: Στοχαστές όπως η Μάσα Γκέσεν έχουν υποστηρίξει ότι η συγκεκριμένη ερμηνεία της «Staatsräson» (raison d’etat, κρατική σκοπιμότητα) ως προς το Ισραήλ τα τελευταία χρόνια έχει βοηθήσει ακροδεξιούς εξτρεμιστές όπως η Alternative für Deutschland (AfD). Θα συμφωνούσατε με αυτό;

ΝΦ: Δεν μπορώ να σχολιάσω συγκεκριμένα για την AfD. Μπορώ όμως να σας πω ότι στις ΗΠΑ, η χριστιανική ευαγγελική δεξιά έχει κι εκείνη τη δική της εκδοχή «φιλοσημιτικού μακαρθισμού», για να χρησιμοποιήσω εδώ τη φράση της Σούζαν Νέιμαν. Και διαθέτουν ένα θεολογικό σκεπτικό που είναι βαθιά αντισημιτικό. Αλλά κατά τη γνώμη μου, το πιο ανησυχητικό θέμα σε σχέση με τη Γερμανία δεν είναι η AfD.

ΧΧ: Αλλά ποιο είναι;

ΝΦ: Είναι αυτό το είδος δεξιόστροφου κεντρισμού που καθορίζει την πραγματική ισορροπία της κοινής γνώμης. Παρασύρεται τόσο εύκολα από επιχειρήματα που προσωπικά μου φαίνονται εμφανώς ψευδεπίγραφα. Όπως το επιχείρημα που αναφέρατε ότι ακυρώνοντας την πρόσκλησή μου υποτίθεται ότι δεν παραβιάζεται η ακαδημαϊκή ελευθερία αλλά απλώς γίνεται η επιλογή να μην τιμηθεί ένα πρόσωπο με τις απόψεις που πιστεύουν ότι έχω.

ΧΧ: Είπατε ήδη ότι δεν υπάρχει βαθύτερη σύνδεση ανάμεσα στην επιστολή «Η φιλοσοφία για την

Παλαιστίνη» και τη σειρά διαλέξεων που θα δίνατε στην Κολωνία. Θα λέγατε όμως μήπως ότι υπάρχει κάποια σύνδεση ανάμεσα στη στάση που τηρήσατε σε αυτή την επιστολή και στο ακαδημαϊκό συγγραφικό σας έργο;

ΝΦ: Έχω περισσότερους από έναν ρόλους. Κάνω θεωρητική δουλειά Επίσης, καμιά φορά υπογράφω επιστολές ως πολίτισσα. Δεν αισθάνομαι ότι αυτά τα δύο πρέπει να συνδέονται γραμμικά. Ωστόσο, καμιά φορά, γράφω και σε πιο προπαγανδιστικό στυλ. Το καλύτερο παράδειγμα είναι μάλλον το *Φεμινισμός για το 99%*, το οποίο συνέγραψα μαζί με τις Σίνιζα Αρούτσα (Cinzia Arruzza) και Τίτι Μπαταχαταρία (Tithi Bhattacharya). Στο βιβλίο αυτό πήραμε ιδέες που η καθεμιά μας ανέπτυσσε στο δικό της έργο και κατά κάποιο τρόπο τις συγχωνεύσαμε. Είναι ένα μανιφέστο για τη χάραξη ενός νέου δρόμου για τον φεμινιστικό ακτιβισμό έτσι που να είναι προς το συμφέρον του 99 τα εκατό των γυναικών, αλλά και των ανδρών και τω παιδιών, σε αντίστιξη με ένα ορισμένο είδος εταιρικού νεοφιλελεύθερου φεμινισμού. Συνεπώς, έχω προσπαθήσει να εκλαϊκεύσω τις ακαδημαϊκές μου ιδέες, όμως ποτέ δεν έγραψα για τη Μέση Ανατολή. Δεν έχω ιδιαίτερα βαθιά γνώση του θέματος αλλά είμαι μία σκεπτόμενη πολίτισσα που διαβάζει. Και ως Εβραία έχω συνείδηση ότι έχω μια ιδιαίτερη ευθύνη σε σχέση με το συναίσθημα «όχι στο όνομά μας».

ΧΧ: Επειδή αυτό που γίνεται στη Γάζα γίνεται σε κάποιο βαθμό στο όνομα του εβραϊκού λαού;

ΝΦ: Ακριβώς. Επίσης, δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι γίνεται εργαλειοποίηση αν όχι μετατροπή σε όπλο της κατηγορίας για αντισημιτισμό που εκτοξεύεται τόσο άδικα σε ανθρώπους που καταδικάζουν την τρέχουσα πορεία της ισραηλινής κυβέρνησης. Επιχειρηματολογούμε υπέρ μιας αλλαγής πορείας προκειμένου να βελτιωθεί η κατάσταση τόσο των Παλαιστίνιων όσο και των Εβραίων απανταχού.

ΧΧ: Αυτή ακούγεται μια θέση έντιμη. Στη Γερμανία ωστόσο, το κοινοβούλιο υπερψήφισε μια απόφαση με βάση την οποία η κήρυξη μποϊκοτάζ απέναντι σε ισραηλινούς θεσμούς θεωρείται πράξη αντισημιτισμού. Πολλοί στη Γερμανία συνδέουν αυτά τα μποϊκοτάζ με τις εικόνες των ιστορικών μποϊκοτάζ με στόχο τους Γερμανοεβραίους τη δεκαετία του 1930.

ΝΦ: Ενδιαφέρουσα σύνδεση. Να σημειωθεί βέβαια ότι τότε δεν υπήρχε εβραϊκό κράτος που να εμπλέκεται σε κάποια μιλιταριστική σφαγή. Ένας πολύ πιο ενδιαφέρων παραλληλισμός θα ήταν η Νότια Αφρική, όπου υπήρχε ένα ισχυρό ακαδημαϊκό μποϊκοτάζ, ένα αθλητικό μποϊκοτάζ και ένα πολιτιστικό μποϊκοτάζ, τα οποία είχαν κάποιο αντίκτυπο, μαζί με το οικονομικό μποϊκοτάζ, στο να οδηγηθεί στο τέλος του το απαρτχάιντ. Παρεμπιπτόντως, οι Γερμανοί δεν έκαναν απλώς μποϊκοτάζ στους Εβραίους: τους απέλαυναν, τους συνελάμβαναν μαζικά, τους έστελναν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους σκότωναν. Δεν συμβαίνει τίποτε από όλα αυτά σε αυτή την περίπτωση.

ΧΧ: Σχεδιάζετε μήπως να πραγματοποιήσετε αλλού τη σειρά διαλέξεων που ετοιμάζατε για την Κολωνία;

ΝΦ: Ναι, θα την κάνω αλλού! Πρόκειται για μια νέα, πιο εκτεταμένη και αναθεωρημένη εκδοχή κάποιων διαλέξεων που έδωσα στο Βερολίνο πριν από δύο χρόνια. Τώρα έχω πολύ νέο υλικό, το οποίο

ανυπομονούσα να παρουσιάσω. Το Πανεπιστήμιό μου, η Νέα Σχολή, διοργανώνει μια εκδήλωση σχετικά. Μου έχει γίνει επίσης η πρόταση να διδάξω αλλού στη Γερμανία με τον τίτλο: «Ιδού τι δεν ήθελαν να ακούσετε στην Κολωνία.»

ΧΧ: Κάποιοι Γερμανοί καθηγητές έχουν εκφράσει την αλληλεγγύη τους απέναντί σας. Πιστεύετε ότι θα μπορούσαν να αλλάξουν γνώμη για αυτά τα ζητήματα και άλλοι άνθρωποι στη Γερμανία;

ΝΦ: Βρίσκομαι μακριά και δεν μπορώ να έχω εμπεριστατωμένη γνώμη ως προς αυτό. Έχω όμως την αίσθηση ότι αυτός ο πυρετός θα πέσει. Δεν είμαι σε θέση να πω αν αυτό θα επιταχυνθεί από την περίπτωσή μου ή από την επόμενη περίπτωση. Αλλά υπάρχει μια διευρυνόμενη αμηχανία γύρω από αυτό το θέμα. Στη Νέα Υόρκη τουλάχιστον, έτσι το βλέπει ο κόσμος.

ΧΧ: Οι συνάδελφοί σας κοιτάνε τη Γερμανία και αναρωτιούνται τι συμβαίνει;

ΝΦ: Αυτό είναι βέβαιο μεταξύ των ακαδημαϊκών και των καλλιτεχνών. Στη δημοσιογραφία επίσης, αφού η περίπτωση της Γκέσεν καλύφτηκε τόσο πλατιά. Όπως και η προσπάθεια να αφαιρεθεί από την Μπάτλερ το βραβείο Αντόρνο. Όλα αυτά συζητιούνται πολύ. Τουλάχιστον στον χώρο του πολιτισμού, στην ακαδημία και στη δημοσιογραφία, οι άνθρωποι είναι ενοχλημένοι, σοκαρισμένοι, εξοργισμένοι. Είναι πολλοί οι Παλαιστίνιοι και οι Άραβες που έχουν γίνει θύματα τέτοιων πρακτικών, υπάρχουν όμως μεταξύ των θυμάτων και επιφανείς Εβραίοι. Αυτό πυροδοτεί ένα αίσθημα του τύπου, τέλος πάντων, ποιοι είστε εσείς που θα πείτε σε εμάς τι σημαίνει να υποστηρίζεις τον εβραϊκό λαό;

ΧΧ: Θεωρείτε την εαυτή σας θύμα αυτού που νωρίτερα περιγράψατε ως φιλοσημιτικό αντισημιτισμό;

ΝΦ: Υποθέτω πως ναι. Ακυρώθηκα στο όνομα της ιδιαίτερης ευθύνης της Γερμανίας για το Ολοκαύτωμα. Υποθέτω ότι πράγματι αυτή η ευθύνη θα έπρεπε να συνεπάγεται ευθύνη προς τους Εβραίους. Βεβαίως όμως, αυτό απομειώνεται στο επίπεδο της στήριξης των κρατικών πολιτικών που ακολουθεί όποια κυβέρνηση συμβαίνει να βρίσκεται στην εξουσία στο Ισραήλ. Για εμάς, στις ΗΠΑ, ο μακαρθισμός είναι μια λέξη με μεγάλη βαρύτητα. Έχουμε να κάνουμε με έναν τρόπο φίμωσης ανθρώπων με την πρόφαση ότι γίνεται δήθεν για υποστήριξη στους Εβραίους.

ΧΧ: Από πού ξεκινάει αυτό νομίζετε;

ΝΦ: Απλώς κανονικοποιήθηκε. Οι άνθρωποι στη Γερμανία έχουν φτάσει πια στο σημείο να αποδέχονται μια περιορισμένη άποψη για το τι σημαίνει ακαδημαϊκή ελευθερία και ελευθερία του λόγου και για το τι είναι οι πολιτικές ελευθερίες.

ΧΧ: Οι ΗΠΑ και η Γερμανία υπήρξαν οι δύο σημαντικότεροι προμηθευτές όπλων στο Ισραήλ τους τελευταίους έξι μήνες. Πώς επιδρά αυτό στην εικόνα σας για τη Γερμανία;

ΝΦ: Ο κύριος ένοχος εδώ είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν απαλλάσσω τη Γερμανία από τις ευθύνες της, αλλά πραγματικά, αν σας ενδιαφέρει ποιος χρηματοδοτεί τις πολιτικές του Ισραήλ, αυτές είναι οι ΗΠΑ. Ωστόσο, για πρώτη φορά νομίζω στη ζωή μου, διαπιστώνω ότι υπάρχει μια πιο ισορροπημένη δημόσια συζήτηση για το θέμα της Παλαιστίνης. Οι παλαιστινιακές φωνές βρίσκονται στη δημόσια

σφαίρα. Οργανώσεις που ασκούν κριτική στην ισραηλινή πολιτική, συμπεριλαμβανομένων των εβραϊκών οργανώσεων της Αριστεράς, βρίσκονται στη δημόσια σφαίρα.

Ο Μπάιντεν δέχεται μεγάλη πίεση. Μιλάει πιο σκληρά για τις προϋποθέσεις της αποστολής βοήθειας και ζητάει κατάπαυση του πυρός. Το αν αυτό θα μεταφραστεί σε πραγματικές περικοπές και διαμόρφωση προϋποθέσεων για τη βοήθεια προς το Ισραήλ, το αν οι Δημοκρατικοί στο Κογκρέσο θα προσπαθήσουν να επιβάλουν κάτι τέτοιο, μένει να το δούμε. Αλλά τουλάχιστον, η ανοιχτή στρόφιγγα στρατιωτικής βοήθειας από την κυβέρνησή μας προς το Ισραήλ έχει πολιτικοποιηθεί και αμφισβητηθεί.

Θα ήθελα να ελπίζω ότι κάτι τέτοιο θα αναπτυχθεί και στη Γερμανία. Ότι τουλάχιστον θα γίνει ένα θέμα δημόσιας συζήτησης, για το οποίο να μπορεί κανείς να διαφωνήσει, χωρίς να κατηγορηθεί για αντισημιτισμό ή να ακυρωθεί.

Μετάφραση: Σωτήρης Σιαμανδούρας

Από: Jacobin.com 9/4/2024